Rok II. Niedziela 28 kwietnia 1929. Nr. 17.

LWOWSKIE WIADOMOŚCI PARAFJALNE

TYGODNIK POŚWIĘCONY ŻYCIU RELIGIJNEMU M. LWOWA

Adres Redakcji i Administracji: Lwów, ul. Ormiańska 13. Nr. tel. 24.61. — Godziny urzędowe administracji codziennie od 8—16 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Godziny urzędowe redakcji codziennie od 16—18 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Prenumerata roczna z dostawą do domu wynosi **8 zł.**, kwartalna **2 zł.**, bez dostawy do domu rocznie **5 zł.**, kwartalnie **1·30 zł.** Cena numeru pojedynczego **10 gr.** — Konto czekowe Nr. 151.169 (Bibljoteka Religijna). Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy parafjalne o. łać. we Lwowie, gdzie też można numery odbierać.

Ostrzeżenie.

Chodzą po domach ludzie i zbierają składki na misje. P. T. Czytelnicy donieśli nam, że zbierają na misje niekatolickie. Kurja arcybiskupia, chcąc zapobiec nadużyciom, kwestarzom i kwestarkom na cele katolickie wydaje osobne pozwolenie zaopatrzone pieczątką Kurji. Kto nie wykaże się takiem pozwoleniem, temu nie dawać żadnych ofiar. Strzec się przed oszustami.

PO UROCZYSTOŚCIACH PAPIESKICH WE LWOWIE.

Już w lutym rozpoczęły się we Lwowie uroczystości, które czciły 50-lecie kapłaństwa Ojca św. Piusa XI. Rozpoczęła je Akademja, urządzona przez Ligę katolicką przy kościele św. Elżbiety. Potem przyszły dalsze, a wszystkie cieszyły się powodzeniem, chociaż niektóre odbywały się w czasie ciężkich mrozów. Widać było, że w szerokich masach jest wielkie przywiązanie do Głowy widzialnej Kościoła Chrystusowego i do Jego wiary.

20 i 21 kwietnia poprzez Lwów i całą archidiecezję lwowską przeszła nowa fala hołdów dla Papieża. 20 kwietnia czciła młodzież, młodzież wszystkich stopni: szkół powszechnych, średnich i wyższych. W dniu tym tak dzieciątka, które zaledwie doszły do używania rozumu jak i młodzieńcy, którzy wkrótce kończą studja uniwersyteckie i staną wśród społeczeństwa do pracy, wszystko to wyrażało swe przywiązanie do Stolicy Apostolskiej i swe pragnienie, by zawsze płynąć w tej Łodzi, której Sternikiem jest następca św. Piotra. Pod wrażeniem uroczystej chwili, budzącej i umacniającej uczucia religijne, wracała młodzież do swych zajęć odnowiona na duchu, pełna zapału, z wzrokiem zwróconym do Boga, swego najwyższego ideału.

Uroczystości 21 kwietnia miały znów za sobą serca starszego społeczeństwa. Na mieście zjawiły się chorągwie o barwach papieskich, narodowych i miejskich. Czytelnicy wszystkich dzienników lwowskich otrzymali w niedzielę osobne artykuły, poświęcone osobie Ojca św. i Jego dziełom. Przyszła Suma pontyfikalna w katedrze. Wierni, wezwani przez Komitet obywatelski, urządzający obchód papieski we Lwowie pod protektoratem najwyższych dostojników duchownych i świeckich, przybyli tłumnie, jawili się też licznie i przedstawiciele władz i towarzystw.

Po południu zazdroszczono tym, którzy mieli zaproszenie na Akademję w auli uniwersyteckiej. Uczestnicy przeżyli tam chwilę podniosłą i z głębokiem wzruszeniem, wdzięczni wykonawcom, wracali do domu.

Z wyniku obchodu papieskiego we

Lwowie możemy być dumni i stwierdzić należy, że nie pozostanie on bez wpływu na dalszy rozwój religijnego i moralnego życia miasta. Pójdziemy naprzód, pójdziemy prędzej, niż dotychczas, kierując się hasłami Jubilata, którego czciliśmy tak uroczyście i powszechnie.

LWÓW W HOŁDZIE OJCU ŚW. PIUSOWI XI.

Jubileusz 50-lecia kapłaństwa Ojca św. Piusa XI wypadł bardzo uroczyście i podniośle. Serdecznym był hołd młodzieży, o czem piszemy na innem miejscu. Miasto miało wygląd uroczysty. Nabożeństwa po kościołach lwowskich i kazania okolicznościowe gromadziły tłumy wiernych, którzy czuli się jedną owczarnią.

Uroczysta Suma w Katedrze.

Władze cywilne i wojskowe, przedstawiciele towarzystw i bardzo wiele publiczności zebrały się w Katedrze, gdzie sumę pontyfikalną odprawiał J. E. Najprzew. X. Arcyb. Bolesław Twardowski. Oprócz Najprz. X. Biskupa Lisowskiego i kapituły jawili się: wojewoda hr. Gołuchowski z sekretarzem Kirchnerem, dowódca korpusu gen. Popowicz, komisarz rządowy m. Lwowa dr. Nadolski, senat akademicki z prorektorem ks. Gerstmanem na czele, profesorowie Politechniki z rektorem Zipserem na czele i profesorowie Akademji weterynarji z rektorem dr. Markowskim, rektor Wyższej Szkoły handlowej Pawłowski, kurator szkolny Pytlakowski, naczelnik Wydziału zdrowia dr. Mikołajski, naczelnik Wydziału bezpieczeństwa Rogowski, przezes sądu Czerwiński, prezes prokuratury skarbu dr. Hamerski, prezes Izby skarbowej dr. Pollak, prezes poczty Moszoro, prezes Dyrekcji kolejowej Morawiański, starosta powiatu lwowskiego Eckhardt, prezes Tow. dziennikarzy polskich red. Bronisław Laskownicki, wiceprezes sądu Hawel, wiceprezydent Izby handlowej T. Höflinger, prezes Związku oficerów rezerwy dr. Zalewski, imieniem Związku Obrońców Lwowa pułk. Baczyński, senator Thullie, prof. dr. Groer, inspektor pracy Nawratil, komendant policji wojewódzkiej insp. Grabowski i w. in.

Kazanie z ambony wygłosił ks. arcyb. Teodorowicz, przedstawiając w pięknych słowach znaczenie schodzącego się z jubileuszem 50-lecia kapłaństwa Ojca św. doniosłego faktu odzyskania przez Stolicę apostolską suwerenności państwowej. W czasie mszy świętej śpiewał chór kleryków obrządku łacińskiego pod batutą prof. Adamczaka. Zaintonowane przez ks. arcyb. Twardowskiego „Te Deum“ zakończyło uroczystość kościelną.

Uroczysta Akademja

odbyła się wieczorem w auli uniwerssyteckiej. Sala przepełniona. Nastrój na niej nad wyraz podniosły, uroczysty. W pierwszych rzędach zajęli miejsca: ks. arcybiskupi: dr. Twardowski i Teodorowicz, bp. dr. Lisowski, woj. Gołuchowski, rektorowie i profesorowie wyższych uczelni, sanator Thullie, prezes Czerwiński, prezesi innych urzędów, reprezentanci władz, licznie zebrany kler, duży zastęp publiczności.

Zagaił Akademję rektor ks. A. Gerstmann, wskazując na doniosłość uroczystości ku czci Papieża, na jego działalność w zaciszu bibljotecznem i późniejszą na serszej widowni w odrodzonej Polsce. Podkreślił dalej usiłowania Papieża, zmierzające do pokoju, rozszerzenia „królestwa Chrystusowego“ i rozwiązania kwesti rzymskiej, w końcu wyraził pragnienie, aby wszystkie górne a tak podniosłe zamierzenia Piusa XI mogły być przez wiernych urzeczywistnione.

Z kolei ks. dr. Żukowski podał do wiadomości zebranych tekst pisma hołdowniczego, wysłany przez ks. arcyb. Twardowskiego imieniem archidiecezji do Papieża Piusa XI, poczem odczytał odpowieź jaką z Rzymu z Kurji Apostolskiej otrzymano następującej treści:

Do Najdostojnieszego ks. Arcybiskupa Twardowskiego:

„Gratulacje od wszystkich tej archidiecezji wiernych, którą listownie przesłałeś Ojcu św. — z okazji 50-lecia Jego kapłaństwa, są Mu nadzwyczaj miłe, ponieważ są jasnym dowodem przedziwnej kleru i Twej owczarni zgody, która zwraca wszystkich oczy i serca do tej Ostoi Prawdy“.

„Te zaś życzenia są Mu tem milsze, że raczyłeś dołączyć zarazem szczere gratulacje

z powodu paktu, zawartego przez Stolicę Apostolską z Rządem włosk. Przeto Ojciec św. składa Wam należną podziękę, jako zadatek najobfitszych łask, o które dla Was i na znak szczególnej radości udziela Tobie i wszystkim, którzy razem z Tobą wezmą w najbliższych dniach udział w uroczystościach najmiłościwiej błogosławieństwa Apostolskiego“.

„To przesyłając wyrażam Ci uczucia mego wysokiego poważania, z jakiem pozostaję z całem sercem oddany Waszej Ekselencji. Kard. Gaspari“.

Przemówienie o Piusie XI wygłosił następnie prof. dr. Konstanty Chyliński.

Prelegent rozpoczął przemówienie krótkim zarysem przebiegu życia Papieża Piusa XI i charakterystyką Jego działalności, przeważnie naukowej przed przybyciem do Polski. Wskazał zatem najpierw na Jego studja w Medjolanie i w Rzymie oraz na prace w charakterze prefekta w bibljotece ambrozjańskiej w Medjolanie i watykańskiej w Rzymie, gdzie obecny Papież był dobrym duchem pracujących naukowo w tych świetnych skarbnicach wiedzy, gdzie sam tworzył liczne dzieła ze zakresu historji, sztuki i bibljogafi i poza murami ambrozjany rozwijał szeroką działalność społeczną. Wskazał dalej na przejawiające się u ks. Achillesa Ratti'ego entuzjastyczne umiłowanie przyrody i liczne alpinistyczne wyprawy: na szczyt Matterhorno i Monte Rosa, — Mont Blanc, na których szczyt wdarł się pierwszy od strony włoskiej, poczem niebezpieczna droga, którą wspinał się na jego szczyty, nosi nazwę „drogi Ratti'ego“ — na szczyt Dufor i przełęcz Zumstein, które pierwszy osiągnął. Wspomniał dalej o przygodzie na lodowcu Waradiss, gdzie ks. Ratti dzięki przytomności umysłu i szybkiej decyzji wyratował z czeluści lodowej swego przewodnika.

Wojna światowa, która tyle nowych kart wniosła w życie narodów, wniosła też nową kartę w życie ks. Ratti'ego, który przez pap. Benedykta XV z zacisza bibljotecznego powołany został na szerszą widownię, z której już zejść nie miał. Dalsze swe uwagi poświęcił prelegent działalności ks. Ratti'ego w Polsce w latach 1918 do 1921, w szczególności podkreślił przeprowadzoną przezeń w b. Królestwie kongresowem reorganizację życia kościelnego i prace nad podniesieniem katolickiej oświaty. Uplastycznił dalej prelegent w swem świetnem przemówieniu czasy, kiedy przyszły Papież doskonale Polskę poznał i głękoko ją ukochał, był bowiem świadkiem jej cierpień, jej zmartwychswtania i jej zwycięstwa. W dalszym ciągu mówił prof. dr. Chyliński o conclave 1922 roku, które kard. Ratti'ego wyniosło na tron papieski oraz naszkicował obraz prac Papieża Piusa XI jako Głowy Kościoła, w szczególności oświetlił sprawę konkordatu i światowej doniosłości paktu laterańskiego, w końcu wskazał na głębokie podstawy ideowe polityki społecznej i kościelnej Ojca św. oraz na ogromne jej znaczenie dla Polski.

Podniosłem uzupełnieniem tych przemówień były produkcje muzykalno-wokalne Balińskiego: „W łodzi Piotrowej“ ze zwykłą wytwornością wygłosił art. dram. J. Kielanowski, głębokie wrażenie wywarł występ chóru męskiego i mieszanego Pol. Tow. Muzycznego pod batutą dra A. Sołtysa — ze współudziałem solistek i solistów tudzież orkiestry Teatrów miejskich, dalej produkcje muzyczne orkiestry 40 pp. pod batutą kapelmistrza prof. T. Goreckiego.

Pod wrażeniem górnie i podniośle minionych chwil rozchodziła się licznie zebrana publiczność — unosząc głęboką cześć, jaką od lat żywi dla Papieża Piusa XI, tego „biskupa polskiego“ — jakim sam się nazywa.

Ojciec św. a rok jubileuszowy.

Uroczystości, zajęcia i obowiązki, związane z rokiem jubileuszowym oraz troski, połączone z przywróceniem państwa kościelnego, wymagają od Ojca św. niezwykłego natężenia pracy osobistej i wielkich wysiłków, które pochłaniają mu niemal wszystkie godziny długiego dnia zajęć od wczesnego ranka do późnej nocy. Dzień w dzień napływają do Watykanu liczne rzesze pielgrzymów. Audjencje, uroczyste funkcje liturgiczne, przyjęcia i przemówienia, przygotowawcze prace konsystorjalne i koncyljarne, encykliki i listy apostolskie wypełniają papieżowi wszystkie chwile wolne od obowiązków kapłańskich i reprezentacyjnych. Ale i to jeszcze nie wyczerpuje codziennej nadwyraz ciężkiej i odpowiedzialnej pracy papieskiej. Bieżące sprawy zarządu Kościołem i rozbudowy państwa kościelnego wymagają

ciągle szybkich, stanowczych i ważnych decyzyji Ojca św. Obecnie Papież odbywa dłuższe niż dawniej przechadzki popołudniowe po ogrodach watykańskich, ale gdy wróci do swych apertamentów, znów udziela audjencji, przyjmuje kardynałów, rozmawia z referentami i tak pracuje już niemal bez przerwy aż do północy. Dzięki specyficznemu systemowi hierarchji kurjalnej wszyscy Papieże byli zawsze najwyższą instancją, decydującą nieodwołalnie we wszystkich ważniejszych sprawach, ale niespożyta energja Piusa XI sprawia, że wnika on osobiście we wszystko i że jego współpracownicy są tylko wykonawcami jego nieugiętej woli.

Nowy „Rocznik“ papieski.

W tych dniach w Tipoprafia Poliglotta Vaticana ukazał się nowy „Annuario Pontificio“ na rok 1929. Księga ta zjawia się corocznie. „Rocznik“ obecny wykazuje pewne udoskonalenie pod względem technicznym i naukowym. Nad przygotowaniem go pracowała specjalna komisja, na której czele stoi prefekt bibljoteki watykańsbiej, Mgr Mercati. Przed kilku dniami wręczył on ozdobny egzemplarz dzieła Ojcu św.

Według tego „Rocznika“ Kościół rzymski posiada 14 patrjarchatów, 245 arcybiskupstw, 998 biskupstw, 57 opactw, prałatur, administratur apostolskich i różnego rodzaju jurysdykcj, oraz 331 wikarjatów i prefektur apostolskich.

Ogółem Kościół ma obecnie 1.555 juryzdykcyji duchownych, które obsługują 400 miljonów wiernych. Prócz tego istnieje w chwili obecnej około 600 biskupów tytularnych, którzy nie mają wprawdzie swych własnych diecezji, ale posiadają charakter biskupi. Jak wiadomo, wikarjusze apostolscy a częściowo także i prefekci otrzymują również tytuł biskupi. Stolica Apostolska utrzymuje ogółem 50 przedstawicielstw dyplomatycznych, w tem 24 nuncjatury, 4 internuncjatury, jednego chargè d'affaires i 24 delegatury apostolskie. Przy Watykanie akredytowanych jest 11 ambasadorów i 18 posłów cudzoziemskich.

W Rzymie przy kurji watykańskiej mają swe centralne siedziby zakony i kongregacje religijne. Odpowiednie zestawienie w „Annuarjio Pontificio“ podaje tylko liczby zakonów męskich. Razem jest ich 138, w tem 37 kontemplacyjnych, 17 jałmużniczych, 8 zgromadzeń kanoników regularnych, 66 kongregacji kościelnych i 10 instytutów religijnych.

By zdać sobie dokładniejszą sprawę

Ewangelja na IV Niedzielę po Wielkanocy.

Jan 16, 5 — 14.

Onego czasu rzekł Jezus: Idę do tego, który mię posłał: a żaden z was nie pyta mię: Dokąd idziesz?

Ale iżem to wam powiedział, smutek napełnił serca wasze.

Ale ja prawdę wam powiadam: pożyteczno wam,, abym ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was: a jeśli odejdę, poślę go do was.

A gdy on przyjdzie, będzie karał świat z grzechu, i z sprawiedliwości i z sądu.

Z grzechu mówię: iż nie wierzą we mnie.

A z sprawiedliwości: iż do Ojca idę, a już mię nie ujrzycie.

A z sądu: iż książę tego świata już jest osądzony.

Jeszcze wam wiele mam mówić, ale teraz znieść nie możecie.

Lecz gdy przyjdzie on Duch prawdy, nauczy was wszelkiej prawdy: bo nie sam od siebie mówić będzie, ale cokolwiek usłyszy, mówić będzie: i co przyjść ma, oznajmi wam.

On mię uwielbi: albowiem z mego weźmie, a wam opowie.

Kierownictwo Ducha Św.

Człowiek jest nie tylko wynikiem wychowania, lecz na jego duszy widać wpływ Ducha Prawdy, o którym powiedziano: „On was nauczy wszelkiej Prawdy“. Ten Duch dał nam w zaraniu życia wolność myśli i wolność rozstrzygania między dobrem i złem, dobrem i lepszem, której nie można zniszczyć, nie można przekupić. Ten Duch idzie cicho i pełen łaski koło naszego boku i prowadzi nas, jeżeli dajemy się prowadzić, poprzez wątpliwości i błędy do wiary, poprzez grzech i słabość do upragionej doskonałości, poprzez razy losu i rozczarowania, często zagadkowemi drogami do wykończenia drogi. Jesteśmy prowadzeni przez Ducha

z życia duchownego w Rzymie, trzeba wziąć jeszcze pod uwagę 30 seminarjów i kolegjów różnych narodowości oraz 23 kolegja kościelne, utrzymywane przez poszczególne zakony.

„Rocznik" papieski jest nieodzownym doradcą dla tych wszystkich osób, które zajmują się organizacyjnemi i personalnemi sprawami Kościoła.

Z Misyj katolickich.

Rozwój działalności misyjnej w Szkocji. W ostatnich czasach w Szkocji daje się zauważyć poważny rozwój katolickiej działalności misyjnej. Szczególną aktywność wykazują lekarze katoliccy, którzy z zainteresowaniem śledzą postępy pracy Instytutu medycyny misyjnej, znajdującego się w Würzburgu, w Niemczech.

Dr. Agnes Mac Laren, konwertytka, z niezmordowaną energją pracowała nad założeniem wielkiego szpitala w Rawalpindi w Kaszmirze w Indjach i zamierzonego celu dopięła; obecnie jest kierowniczką tej dobroczynnej instytucji. Inna konwertytka, dr. Margret Lamont, pracowała w tej samej miejscowości, a następnie w Rodezji w Afryce. Dr. Izabella Deey wykonywa swą praktykę lekarską w Baramulla w Indjach i jest obecnie zakonnicą, franciszkanką.

W Glasgowie zozganizowała się obecnie pewna liczba lekarek i pielęgniarek katolickich, celem przygotowania się do pracy w misjach południowej Rodezji. Obsługują one schronisko św. Gerarda. W oczach władz kościelnych uchodzą za pewnego rodzaju stowarzyszenie.

Nabycie klasztoru buddyjskiego przez katolików. Jak donoszą z Mandalay, w Chaung-U w północnej Birmie odbyła się nie zwykła tranzakcja handlowa. Miejscowej misji katolickiej, której kierownikiem jest ksiądz katolicki tubylczego, birmańskiego pochodzenia, udało się nabyć leżący w pobliżu kosciola klasztor buddyjski, celem użycia go dla potrzeb misyjnych. Ale dziwniejszym jeszcze jest fakt, że około 20 phonggyi — tak nazywają się birmańscy kapłani — złożyło wizytę misjonarzowi, by okazać mu swoje zadowolenie że klasztor i kościół powierzone zostały ich rodakowi.

Szkoła, w której uczą się dzieci dwunastu narodowości. W Tanganika w Afryce wschodniej istnieje szkoła św. Józefa, do której uczęszczają dzieci dwunastu narodowości i która rozwija się doskonale.

Dn. 4-go lutego r. b. odwiedził ją gubernator Tanganiki, który podziwiał rezultaty pracy nauczycieli. Dostojnik ów dziwił się, jak można było stworzyć taką harmonję między dziećmi różnych ras i osiągnąć tak pomyślne wyniki. W czasie wi-

---

św., nie jesteśmy niewolnikami losu, ani innych nieznanych mocy.

Ale przychodzi wątpliwość i przypominasz sobie z boleścią: Jak często wołałem do niego o światłość, a pozostałem w ciemnościach! Jak często krzyczałem do Niego w niedolach życia, a było jeszcze gorzej. Ileż razy modliłem się do Niego o cnotę i moc charakteru, a nastąpiło raczej pogorszenie. I zdaje ci się, że nie jesteś przez Ducha św. prowadzony, lecz opuszczony.

Czy to wszystko jest jednak całkiem słuszne? Czy rzeczywiście chciałeś w tych chwilach dać się prowadzić Duchowi św? Czy raczej ty sam nie chciałeś prowadzić Ducha św. według swej najlepszej, ale jednak ludzkiej miary? Czy nie chciałeś poddać Jego Boskiej mądrości pod swą ludzką mądrość, Jego myśli pod swoje myśli, Jego widzenia w dal pod swą krótkowzroczność?

I tak wiele w twem życiu potoczyło się inaczej, aniżeli początkowo myślałeś i życzyłeś sobie. Nie osiągnąłeś tego, o czem marzyłeś. Nie zyskałeś ukochanego człowieka, którego kiedyś pragnąłeś mieć za towarzysza życia. I tak niejedno życzenie, marzenie musiałeś pogrzebać. Twój charakter, twoja wiara, twoje poglądy nie są takie, jak sobie to układałeś. Często robiłeś gorzkie doświadczenie: im goręcej chciałeś cel osiągnąć, tem dalej odchodził on od ciebie.

Jeżeli dzisiaj przechodzisz te wszystkie sprawy, których serdecznie pragnąłeś i z bólem pogrzebać musiałeś, wtedy przyznajesz: Dobrze, że stało sie inaczej. On, nieznany Kierownik mojego życia i mojej duszy, zaprowadził mię lepiej i dalej, niż jabym sam siebie był zaprowadził. Twe doświadczenie życiowe dzisiaj pozwala ci wyznać: Najlepsze, co człowiek może uczynić, to nie upierać się, nie określać naprzód drogi życia i rozwoju duszy, lecz być zawsze dobrej woli i w gotowości, by iść tam, gdzie i kiedy wołać nas będzie Duch Pański. Amen.

---

zyty gubernator napisał list do Msgra Zeiger'a, wikarjusza apostolskiego w Dar-es-Salam, składając mu gratulacje i wyrażając swoje głębokie zadowolenie.

Wikarjat apostolski w Dar-es-Salam powierzony jest pieczy braci mniejszych Kapucynów. Liczy on 97.000 mieszkańców, w tem 5.725 katolików.

Z całej Polski.

Z Uniwersytetu Warszawskiego. Z powodu jubileuszu Ojca św. Piusa XI Uniwersytet Warszawski wysłał do Watykanu następującą depeszę:

„Jego Świątobliwości, swemu Najdostojniejszemu Doktorowi honoris causa, z okazji jubileuszu, Uniwersytet Warszawski przesyła wyrazy najwyższej czci i serdeczne życzenia. Rektor Przychocki“.

Na powyższą depeszę nadeszła z Watykanu na ręce p. Rektora następująca odpowiedź:

„Za miłe życzenia Ojciec św. w swej ojcowskiej pamięci z serca błogosławi i zasyła najepsze życzenia. Kardynał Gaspari“.

Adres Wydziału Teologicznego. W lutym r. b. Wydział Teologji Katolickiej Uniwersytetu warszawskiego wysłał do Ojca św. z racji Jego złotego jubileuszu kapłańskiego adres w języku łacińskim, na który pod datą 21 marca r. b. Sekretarjat Stanu na ręce ks. dziekana Wydziału nadesłał odpowiedź następującą:

„Prześwietni Profesorowie! Z prawdziwem zadowoleniem przyjął Ojciec św. gorące życzenia, któreście Mu przesłali z powodu Jego Jubileuszu kapłańskiego w rocznicę Jego koronacji. Albowiem Wasza Uczelnia Uniwersytecka dała ponownie nietylko dowód najściślejszej łączności ze Stolicą Apostolską, lecz oświadczyła też gotowość słuchania ze szczególną gorliwością Jej głosu, zwłaszcza przez chętne przyjęcie świeżo wydanej Encykliki o sprawach wschodnich.

Składając Wam za to należne i zasłużone podziękowanie, Ojciec św. życzy Wam nawzajem wszystkiego najlepszego od Boga i jako zadatek oraz jako dowód szczególnej swej życzliwości Wam, Prześwietni Profesorowie, oraz wszystkim Waszym słuchaczom udziela miłościwie Apostolskiego błogosławieństwa w Panu.

Donosząc o tem, jestem i zostaję z należnem uszanowaniem, najoddańszy Wam — P. Kardynał Gaspari“.

Śp. O. Stefan Komorowski. W dniu 17 bm. w Kolegjum Tow. Jezusowego na Wesołej, pod Krakowem, rozstał się z tym światem po długiej i ciężkiej chorobie O. Stefan Komorowski T. J. urodzony w r. 1863 z ojca hr. Juljusza i matki Teofili z hr. Krasickich.

Wszechstronnie wykształcony na uniwersytetach krajowych i zagranicznych, jako kapłan świecki i duszpasterz z diecezji przemyskiej, posłował 7 lat do austrjackiej Rady Państwa.

W r. 1916 wstąpił do Towarzystwa Jezusowego i poświęcił się pracy pisarskiej, dokonywując zwłaszcza przekładów z języków obcych.

Pracowitość, miłość Boga i ludzi zjednały śp. Komorowskiemu serca wszystkich tych, którzy go znali.

Rozmaitości.

Potomkowie św. Joanny d'Arc. Krewni św Joanny d'Arc z linji matki posiadali liczne potomstwo. Obecnie około 30 osób z tego rodu, przebywających w Paryżu, zorganizowało stowarzyszenie, które ma brać czynny udział w uroczystościach ku czci Świętej w związku z pięćsetną rocznicą słynnego marszu Bohaterki narodowej z Domreny do króla francuskiego. Wszyscy potomkowie rodziny Dziewicy Orleańskiej, którzy mogą udowodnić swoje pochodzenie, proszeni są o wstąpienie do tej organizacji rodowej.

Walka za pośrednictwem radja z nałogiem przeklinania we Włoszech. W czasie „tygodnia antybluźnierczego“ we Włoszech, m. in. dwukrotnie za pośrednictwem radja zwrócono się do 20.000 słuchaczów turyńskich z apelem przeciwko nałogowi przeklinania. Dzienniki donoszą, że apel ten wywarł na ludności duże wrażenie. W godny i rzeczowy sposób zwrócono uwagę, że przekleństwo w ustach ludzi niewierzących jest wyrazem nieliczenia się z moralnością, ale w ustach osób wierzących — jakiemś niepojętem zuchwalstwem, a w każdym wypadku dowodem braku wychowania. Ze szczególnym naciskiem podkreślono, że przeklinanie jest hańbą dla tak kulturalnego kraju, jakim są Włochy, dla kraju, który może się poszczycić wspaniałemi tradycjami wiary, cywilizacji i chwały. Każdy ma prawo zwrócić uwagę przeklinającemu na nieprzyzwoitość tego postępku, każdy też ma prawo protestować przeciwko plugawieniu mowy. „Żadnej wyrozumiałości i żadnej obłudy! Każdy kąt miasta, każdy zakątek naszych domów musi być oczyszczony z tego przestępstwa!“

Sobór Cerkwi prawosławnej. Czynią już przygotowania do odbycia soboru Cerkwi prawosławnej, w którym wezmą udział patrjarchowie konstantynopolitański, jerozolimski, aleksandryjski i antjocheński, oraz zwierzchnicy duchowni poszczegól-

nych Cerkwi państwowych, jak np. rumuńskiej i serbskiej.

Data soboru i miejsce jeszcze nie są ustalone. Jako najważniejsze punkty programu obrad stanowią sprawy reformy kalendarza i zniesienia celibatu dla biskupów prawosławnych.

Odezwa.

Dzięki ofiarności parafjan kościół św. Marji Magdaleny we Lwowie został odnowiony, wewnątrz pięknie wymalowany, oraz otrzymał on wspaniały wielki ołtarz. Wiele jest jeszcze jednak do zrobienia, a na pierwszy plan wysuwa się jako konieczność wykonanie nowego pokrycia dachu, gdyż stare z blachy żelaznej jest już rdzą przegryzione i nie chroni świątyni należycie od deszczu. Musi to być pokrycie blachą miedzianą, jako piękniejsze i najtrwalsze i jedynie godne naszej świątyni.

Wobec tego podpisani proponują zebranie potrzebnej kwoty 40.000 zł. na 40 list, z których każda ma przynieść 1.000 zł., w ten sposób, że obejmie 20 osób ofiarujących po 50 zł. Pierwszą taką listę, już zrealizowaną oraz książeczkę Miejskiej Kasy Oszczędności Nr. 84539 na 1.000 zł. złożyliśmy w Urzędzie parafjalnym, a obecnie wzywamy osoby chętne, które zechcą dla zamierzonego celu poświęcić trochę starania, aby założyły własne listy, po porozumieniu się z Komitetem odnowienia Kościoła, który **każdego wtorku o godzinie 6 popołudniu** zbiera się przy ulicy Nowy Świat Nr. 22 parter lewy, i po zrealizowaniu złożyły je na ręce Komitetu.

We Lwowe w kwietniu 1929.

Uczestnicy listy Nr. 1 i inicjatorzy:

Dr. S. Bryła, Inż. E. Bratro, Inż. W. Derdacki, Inż. I. Drexler, Dr. L. Eberman, Inż. J. Fabiański, Dr. B. Fuliński, Inż. G. Gurski, Inż. A. Kozikowski, Dr. A. Kuryłło, Dr. M. Matakiewicz, Dr. O. Nadolski, Dr. S. Pilat, Inż. G. Sokolnicki, Dr. J. Tokarski, Dr. K. Weigel, Dr. R. Witkiewicz, Dr. J. Zubrzycki, Inż. Żółciński.

Nowe wydawnictwa.

Towarzystwo im. Piotra Skargi, wznawiając swą działalność krzewienia zasad katolickich w życiu społecznem w Polsce przez odpowiednie popularne wydawnictwa, przeznacza za najlepsze prace piśmiennicze w powyższym kierunku dwie nagrody a to 200 zł., jako pierwszą nagrodę, i 100 zł. jako drugą nagrodę, a nadto za nabycie prawa własności rękopisów nagrodzonych prac 50 zł. za każdy arkusz druku.

Warunki tego konkursu są następujące:

1. Utwory powinny dotyczyć aktualnych spraw a więc zmienionych po wojnie światowej warunków życia rodziny katolickiej, tragizmu rozwodów, złych skutków nieprzyzwoitej mody, nieobyczajności, alkoholizmu, religijnego indyferentyzmu i t. p.

2. Utwory pisane na maszynie, nieprzekraczające 32 stron garmondowych zwykłej ósemki i opatrzone godłem, z dodaniem w zamkniętej kopercie imienia i nazwiska autora i jego adresu należy przysłać najpóźniej do 1 września b. r. pod adresem Towarzystwa im. Piotra Skargi ul. Rutowskiego 13.

3. Sąd konkursowy stanowi zarząd Towarzystwa im. Piotra Skargi, który rozstrzyga zwykłą większością głosów.

4. Towarzystwo im. Piotra Skargi zastrzega sobie nabycie prawa własności rękopisów nieprzemjowanych za cenę stosownie do umowy.

5. Ewentualnie potrzebnych bliższych wyjaśnień udziela prezes Towarzystwa im. Piotra Skargi p. Jan Popowicz, pl. Akademicki Nr. 1., tel. Nr. 5.

KRONIKA LWOWSKA.

KALENDARZ KOŚCIELNY.

KWIECIEŃ — 1929.

28	N	**F. 4 po W.** Wital.	15	**G. 6 P. Hł. 6.**
29	P	Piotra męcz.	16	Ahapji m.
30	W	Katarzyny Sen.	17	Symeona

M A J — 1929.

1	S	Filipa, Jakóba Ap.	18	Joana pr.
2	C	Zygmunta kr.	19	Czetwer Wel.
3	P	**NPM. Kr. Kor. P.**	20	**Piatok Weł.**
4	S	Florjana m.	21	Subota Weł

Uroczystość 50-lecia w parafji św. Antoniego. Liga katolicka przy kościele św. Antoniego urządziła dnia 21 b. m. o godz. 12 w sali Sokoła IV uroczystą Akademję ku czci Ojca św. Wielka sala nie mogła pomieścić uczestników i wielu odeszło, nie znalazłszy miejsca. Wstępne przemówienie wygłosił X. kan. Dubiel, kreśląc cel uroczystości. Dalszy program wypełnił śpiew chóru seminarjum żeńsk. II, śpiew solowy p. Platówny, art. opery, solo skrzypcowe p. Pańkowa przy akompaniamencie p. Gubrynowiczowej, deklamacja p. Kielanowskiego, art. dram. i koncert orkiestry 14 p. ułanów jazłowieckich. Odczyt wygłosił p. radca Tadeusz Lewicki. Cała uroczystość stała na bardzo wysokim poziomie artystycznym. Wykonawców darzono oklaskami, przyjmując ich występ serdecznie, ciepło, z gorącem uznaniem i wdzięcznością. Głęboko ujętego i pełnego polotu, napisanego językiem barwnym i żywym odczytu p. Lewickiego wysłuchali zebrani z całem uznaniem. Zarządowi Ligi można powinszować tej Akademji.

Walne Zgromadzenie Ligi paraf. św. Antoniego odbędzie się w niedzielę, 28 kwietnia o 12 godz. w południe w sali gimnastycznej męskiej szkoły św. Antoniego. Porządek dzienny: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia; 2. sprawozdanie z czynności i sprawozdanie kasowe; 3. ustąpienie i wybór nowego Zarządu; 4. interpelacje i wnioski. — Ks. proboszcz uprasza

o jak najliczniejsze przybycie i zapisywanie się na członków tak Ligi jak i Sekcji pogrzebowej.

Święcone Ligi paraf. N. P. Marji Śnieżnej i Bractwa Dobrej Śmierci odbyło się w niedzielę, dn. 14 kwietnia w sali Izby Rękodzielniczej. Zebranie było bardzo liczne, podobnie, jak na opłatku. Życzenia złożył X. kan. Piwiński w serdecznych, jak zwykle, słowach, które zebrani przyjęli z wdzięcznością. Na święcone przybyli delegaci pokrewnych towarzystw i związku niższych funkcjonarjuszy państwowych. Jako goście było także kilku zaproszonych panów i księży. W czasie święconego śpiewano pieśni wielkanocne. Na zakończenie urządzono zabawę taneczną. Nastrój panował poważny, stateczny, a przy tem serdeczny, przez co wywierał na uczestników wychowawczy wpływ. — Zarząd może być dumny ze swego dzieła.

Z parafji św. Anny. Nabożeństwo majowe: codziennie Msza św. o godz. 6 rano. — Nabożeństwo wieczorne o godz. 6·30 — w niedziele o godz. 4.

Liga parafjalna przy kościele św. Anny we Lwowie urządza w niedzielę, dnia 5 maja b. r. w sali Małego teatru, punktualnie o godz. 12 w południe Uroczystą Akademję ku czci N. P. Marji Królowej korony Polskiej, na którą ma zaszczyt zaprosić organizacje katolickie, oraz wszystkich katolików naszego miasta. Szczegółowy program Akademji podadzą afisze i ulotki, które rozesłane będą do wszystkich parafij. — Wstęp wolny. Dobrowolne datki na cele Ligi katolickiej.

Z parafji św. Andrzeja. Dnia 30 kwietnia, t. j. we wtorek, o godz. 6·30 wieczorem rozpoczyna się majowe nabożeństwo z kazaniem. Przez cały miesiąc maj odprawiać się będzie majowe nabożeństwo w następującym porządku: Codziennie rano o godz. 6·30 uroczysta wotywa przed ołtarzem Matki Boskiej majowej, wieczorem zaś codziennie o godz. 6·30 Litanja Loretańska śpiewana z kazaniem.

Dnia 3 maja z okazji Królowej Polski oraz Konstytucji 3 maja odprawi się uroczyste nabożeństwo o godz. 9 rano.

W parafji kościoła św. Marcina jak i w innych obchodzono w niedzielę, dnia 21 kwietnia Jubileusz pięćdziesięciolecia kapłaństwa Ojca św. Piusa XI solennem nabożeństwem z stosownem kazaniem. Po południu o godz. 5 odbyła się uroczysta Akademja w auli szkoły żeńskiej im. św. Marcina, na którą złożyły się: porywające przemówienie sędziwej dyrektorki p. Anieli Rudnickiej, śpiewy chóralne, deklamacje i recytacja ustępu: „Śmierć św. Piotra" z powieści Sienkiewicza: „Quo vadis". Jak przy każdej podobnej uroczystości przypomniała się bolączka parafji t. j. brak większej sali na takie zebrania.

Poświęcenie sztandaru Bractwa dobrej śmierci przy kościele św. Marcina odbędzie się dnia 9 maja w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, — o godz. 5 po poł.

Liga katolicka przy kościele św. Elżbiety we Lwowie, łącząc się w ogólnym hymnie uczczenia 50-letniego Jubileuszu kapłaństwa Ojca św. Piusa XI, urządziła w niedzielę, 21 b. m. uroczysty obchód, połączony z uroczystością Obrony Rodziny Katolickiej.

Po przemówieniu, poświęconem uczczeniu Ojca św., nastąpiła prelekcja prof. Walczaka na temat „Rola kobiety, jako żony i matki w rodzinie katolickiej". Uczniowie IX gimnazjum odegrali na skrzypcach szereg utworów muzycznych pod batutą młodego lecz wytrawnego już dyrygenta, p. Głodzińskiego. Deklamacje w wykonaniu p. Ligji Sochackiej wypadły jak zwykle znakomicie. Na długo przed rozpoczęciem wypełniła się po brzegi salka probostwa św. Elżbiety, tak że coraz liczniej napływająca publiczność nie mogła już znaleźć miejsca.

Wystąpił z Kościoła katol. Tadeusz Balko, inżynier, ur. 27 X 1881, zam. we Lwowie, Mutarska 37. Mag., 6 IV 1929. LM. 61736/29. W. VIII.

Na fundusz prasowy złożyli w dalszym ciągu: P. M. N. par. św. Marcina 5 z.

Zapowiedzi.

Od 15/IV do 21/IV 1929.

W parafji św. Marji Magdaleny. 1) Mazur Stanisław, Czysta 1. Jamrocka Stanisława, Sosnowiec. — 2) Mosoń Antoni, Kr. Jadwigi 6. Schulc Aniela, Potockiego 110. — 3) Andruchowicz Edmund, Murarska 64. Siwek Sylwestra, Szeptyckich 18. — 4) Daniszewski Kazimierz, Zadwórzańska 20. Otrysko Stefanja, Kętrzyńskiego 20. — 5) Płatek Henryk, Japońska 16. Galant Karolina, Japońska 16. — Myhal Paweł, Lachowicz Paulina, Łazarza 9.

W parafji św. Mikołaja. 1) Stanisław Cichy, Ponińskiego 29. Stefanja Kulczycka, Własna Strzecha 20. — 2) Michał Fut, Źródlana 5. Melanja Stawarz, Ossolińskich 16. — 3) Juljan Obtułowicz, Kochanowskiego 21. Wanda Lichtenstein, Zielona 6. — 4) Marjan Kołodziej, Pułaskiego 14. Franciszka Chruń, Sienkiewicza 11. — 5) Stanisław Konasiewicz, Dederkały, par. Krzemieniec Marja Rudzka, Koralnicka 6. — 6) Władysław Orzechowski, Stryjska 2. Katarzyna Tycholiz, Działyńskich 11. — 7) Włodzimierz Grzesiowski, Kazimiera Klimkiewicz, Mikołaja 9. — 8) Dr. Aleksander Rawski, Stryj. Marja Bobrowska, Zyblikiewicza 47. — 9) Stanisław Smoleński, Zyblikiewicza 13. Agnieszka Szymur, Żabiec, par. Pacanów. — 10) Marcin Południak, św. Zofji 72. Ewa Szmigiel, św. Zofji 60. — 11) Edward Kowalski, Barszczowice. Marja Schmalenberg, św. Zofji 11.

W parafji św. Antoniego. 1) Feliks Grochowalski, Słodowa 10. Marja Tokarska, Mączna 8. — 2) Marjan Orluta, Pijarów 33. Marja Baczyńska, L. Sapiehy 18. — Włodzimierz Berezowski, Kurkowa 65. Walerja Trojanowska, Jagiellońska 17. — 4) Ludwik Buczyński, Irena Tarnowska, Krzywczyce ad Lwów. — 5) Feliks Walaszek Łyczakowska 61. Anastazja Bordowicz, Pijarów.

W parafji św. Marcina. 1) Suchorab Karol, Kowal Marja, Pełtewna 43 a. — 2) Pichurko Stefan, Dorosz Marja, Żółkiewska 48.

W parafji św. Andrzeja (OO. Bernardynów). 1) Folcik Józef, Krótka 8. Wiszniewska Paulina, Kochanowskiego 8. — Gabrysiewicz Franciszek, Janów. Zwiryk Katarzyna, Piłsudskiego 6. — 3) Zachariewicz Juljan Hoffman Irena, Domagaliczów 3.

W parafji św. Anny. 1) Marjan Wilczyński, Katarzyna Mandryk. — 2) Zenon Wierzbicki, Zofja Jaszowska. — 3) Antoni Mosoń, Aniela Schulc.

W parafji św. Elżbiety. 1) Andruchowicz Edmund Sylwestra Siwek, Szeptyckich 18. — 2) Daniszewski Kazimierz, Stefanja Otrysko, Kętrzyńskiego 20. — 3) Góreck Edward, Marja Baczyńska, Bogdanówka 29. — 4) Folcik Józef, Paulina Wiszniewska, Krótka 8. — 5) Lorówka Franciszek, Eugenja Gruszecka, Rahozy 5.

Kierownik pisma i Red. odp.: X. Dr. Teofil Długosz. — Nakł. Tow„ Bibljoteka Religijna" z zasiłkiem XX. Proboszczów.
Z Drukarni Tow. „Bibljoteka Religijna" pod zarządem Jana Przyszlaka — Lwów, Ormiańska 13. Tel. 24-61.